

РЕШЕНИЕ

№ 51

гр. гр.Несебър, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Сияна Ст. Д.а

при участието на секретаря Маринета Д. Шаренкова
като разгледа докладваното от Сияна Ст. Д.а Административно наказателно
дело № 20222150201169 по описа за 2022 година

**Производството е по реда на Раздел V от Закона за административните
нарушения и наказания /ЗАНН/.**

Образувано е по жалба от В. И. К., ЕГН *****, с адрес: гр. Б.д., ул. „Й.Н.“
№ 13, чрез адв. М. Т. П. от САК, срещу наказателно постановление № 20-0304-
001472/18.08.2020 г. на началника на сектор към ОДМВР – Бургас, РУ – Несебър, с
което на жалбоподателя, на основание чл. 183, ал. 3, т. 6 от Закона за движение по
пътищата /ЗДвП/ за извършено нарушение на чл. 46, т. 6 от ЗДвП е наложено
наказание „глоба“ в размер на 30 лева.

Правят се оплаквания, че обжалваното наказателно постановление
незаконосъобразно и се моли за отмяната му в цялост. Посочва се, че е налице
съществено разминаване между обстоятелствената част на акта за установяване на
административно нарушение /АУАН/ и издаденото въз основа на него наказателно
постановление /НП/, непълнота в описанието на нарушението в АУАН и неяснота на
същото в НП, довели до ограничаване правото на защита на нарушителя. Претендират
се съдебни разноски и се представят писмени доказателства.

Насрещната страна по жалба – началника на сектор към ОДМВР – Бургас, РУ –
Несебър, изразява становище по оплакванията на жалбоподателя, като намира същата
за неоснователна и недоказана по изложени съображения. Прави възражение за
прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

В проведено по делото открито съдебно заседание, жалбоподателят не се явява и
не се представлява от упълномощения адвокат.

Административно-наказващият орган не изпраща представител в проведеното
съдебно заседание.

*Процесната жалба е депозирана в рамките на 14-дневния срок за обжалване по
чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, от легитимирано лице срещу подлежащ на обжалване акт,
поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима.*

Разгледана по същество същата е основателна.

Съдът, като взе предвид доводите и възраженията на жалбоподателя, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено следното:

На 08.08.2020 г., около 18,10 часа, в гр. Несебър, к.к. Слънчев бряг, ул. без име, гл. алея, на кръстовище до хотел „К.“, в посока гр. Несебър, жалбоподателят управлявал лек автомобил „БМВ Х5“, 3.0 ДИ, с рег. № СВ **** АВ, като извършил маневра изпреварване на друго МПС в зоната на кръстовището. В същото време свидетелят М. Х. – младши автоконтрольор към РУ Несебър и колегата му Петър Неделчев били на смяна, като мото-патрул. Служителите на реда спрели автомобила, управляван от жалбоподателя, поради извършеното изпреварване, като счели, че е налице нарушение на ЗДвП. Обяснили на водача нарушението, снели самоличността му и проверили документите му, след което съставили АУАН Серия АА Бл. № 387830/02.08.2020 г., с който констатирали извършеното от жалбоподателя нарушение с квалификация по чл. 43, т. 2 от ЗДвП. Въз основа на АУАН било издадено и процесното НП, което се обжалва пред настоящата инстанция. Със същото административно-наказателната отговорност на жалбоподателя била ангажирана за извършено нарушение с квалификация чл. 43, т. 6 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото доказателства: АУАН Серия АА Бл. № 387830/02.08.2020 г.; заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на Министъра на МВР, както и показанията на свидетеля М. Х.. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти. Съдът не споделя оплакванията на жалбоподателя за несъответствие между установените обстоятелства с АУАН и НП, доколкото видно от двата акта е прието идентично описание на нарушението – извършване на неправилна маневра изпреварване на друго МПС в зоната на кръстовището.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Настоящият състав като инстанция по същество след извършена проверка за законност, констатира, че при издаване на АУАН и наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които обуславят неговата отмяна.

Формално, обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган /оправомощен да издава наказателни постановления по силата на заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на Министъра на вътрешните работи/ при спазване на сроковете по чл. 34, ал. 3 и л. 52, ал. 1 от ЗАНН. При издаване на АУАН и наказателното постановление в тази му част са спазени императивните разпоредби за съдържание по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Независимо от изложеното, съдът намира за основателни оплакванията на жалбоподателя за допуснатата от наказващия орган съществена незаконосъобразност на обжалваното НП, съставляваща основание за отмяната му в цялост.

Видно от съдържанието на АУАН от 02.08.2020 г., актосъставителят е констатирал извършено от жалбоподателя нарушение на чл. 43 т. 2 от ЗДвП, чиято норма гласи, че изпреварването на моторни превозни средства, с изключение на мотопеди и мотоциклети без кош, е забранено на кръстовище на равнозначни пътища. От друга страна, видно от обжалваното НП, отговорността на нарушителя е ангажирана за извършено нарушение на чл. 43, т. 6 от ЗДвП, съгласно която се санкционира изпреварването на МПС, с изключение на мотопеди и мотоциклети без кош, пред и върху сигнализирана пешеходна пътека.

Предвид изложеното, съдът констатира, допуснато в хода на административнонаказателното производство съществено противоречие между приетата с АУАН и обжалваното НП, квалификация на вмененото на жалбоподателя нарушение на ЗДвП. Посоченото безспорно е пречило жалбоподателя да разбере за нарушението на кое законово правило се ангажира отговорността му в рамките на наказателното производство.

Изложеното е достатъчно, за да се приеме, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено, като не е необходимо да се обсъждат изложените от жалбоподателя допълнителни доводи за незаконосъобразността му.

За пълнота, следва да се посочи, че съдът споделя оплакванията за известна непълнота на обжалваното НП, доколкото при описание на нарушението не са въведени обстоятелства относно характеристиките на изпреварването от жалбоподателя МПС и кръстовището, в което е била извършена маневрата, като отсъстват данни, дали се касае до кръстовище на равнозначни пътища, регулирано или нерегулирано, със или без сигнирана пешеходна пътека. Тези непълноти в описанието на нарушението не могат да бъдат санирани с бланкетно позоваване от наказващия орган на законовото правило, нито чрез ангажиране на доказателства, доколкото съставляват обективни елементи от състава на нарушението, при отсъствието на които същото не може да бъде надлежно индивидуализирано и подведено под съответната санкционна норма.

При изложените съображения, обжалваното НП подлежи на отмяна изцяло като незаконосъобразно и постановено при съществено нарушение на процесуалните правила.

При този изход на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените съдебни. Предвид своевременно заявеното искане с жалбата и представените по делото доказателства за осъществено от процесуалния представител безплатно представителство по делото на основание чл. 38, ал. 1, т. 3, предл. 3 от ЗАДв. - особеното качество на жалбоподателя /близък/, съдът намира, че в полза на адвокат М. Т. П. от АК – София, ЛН *****, следва да се присъди възнаграждение в размер на 400 лева, с оглед изхода на делото. Така определения размер на възнаграждението съответства на минимума, определен по реда на чл. 8, ал. 1 вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като е взето предвид и възражението на наказващия орган за прекомерност. Така определеното по размер възнаграждение за един адвокат, следва да се възложи в тежест на ОД на МВР – Бургас, доколкото последната е юридическото лице на бюджетна издръжка, към което принадлежи наказващия орган - началника на сектор РУ – Несебър.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, Несебърският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 20-0304-001472/18.08.2020 г. на началника на сектор към ОДМВР – Бургас, РУ – Несебър, с което на жалбоподателя В. И. К., ЕГН *****, с адрес: гр. Б.д., ул. „Й.Н.“ № 13, на основание чл. 183, ал. 3, т. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за извършено нарушение на чл. 46, т. 6 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 30 лева.

ОСЪЖДА ОД на МВР - Бургас да заплати на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 38, ал. 1, т. 3, предл. 3 от ЗАДв. на адвокат М. Т. П. от АК – София, ЛН

*****, сумата от 400 /четиристотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение за осъщественото от него безплатно процесуално представителство на жалбоподателя по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____